

1973-06-02

AFSENDER

Lone Noander

MODTAGER

Ursula Reuter Christiansen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Omtalte personer:
Karen Bjørnager
Jane Pedersen
Eva Weis Bentzon

Arkivplacering:
HC arkiv Møn/HC breve 12

DOKUMENTINDHOLD

Fødsel/"Land og by mødes"/"Skarpretteren"

TRANSSKRIFTION

2/6.73

Kære Ursula!

Tak for dit søde brev. Det var lidt sent, du fik besked om min nedkomst – jeg havde ellers et kort med på hospitalet, som var tiltænkt dig når fødslen var overstået, men så blev det jo kejsersnit, og jeg var mere træt end efter en normal fødsel, så det blev ikke rigtigt til noget med at få skrevet, desuden mente jeg også at du måtte have fået besked via Jane, Karen eller Eva.

Nå, nu er det lykkeligt overstået, og jeg kom hjem den 20. maj med den dejligste lille dreng – den bedste oplevelse i mit liv, da vi bar ham ind hjemme sammen med

[s. 2]

-2-

Det øjeblik, da jeg fik ham lagt i armene første gang, - en lille time efter operationen!

Hvordan han ser ud? I begyndelsen lignede han mest mig med en melankolsk mund med nedadbøjede mundvige, siden er han mere og mere begyndt at ligne barnebilleder af min far. Han vejede 3600 g – en stor unge for mig – 54 cm lang. Han har et flot langskallet kranium dækket af rødt hår, store blå øjne, en fin lille næse, en vel svag, vigende underkæbe, selvom han er stor er han fin og spinkel i trækkene – ikke baby-blød og rund, men det kommer måske siden! Alt i alt synes hans far og mor naturligvis at han er et pragteksempel, - og jeg tror faktisk, at han må være det man kalder et nemt barn, han spiser meget, sover godt og græder sjældent og han kan ligge i timer og se på stoffet med de

[s. 3]

-3-

røde blomster, hans vugge er foret med eller en uro der hænger ovenover. Ja, han begyndte faktisk at se 14 dage før tiden, men det skyldes vist, at han er lidt for sent født.

Kære Ursula, det hele er faktisk lige så skønt med sådan et barn, som du og Eva har forudsagt! – Jeg var nok lidt skeptisk har aldrig leget med dukker eller interesseret mig særligt for "kvindesysler" – men dette er jo også noget helt andet, det at have del i en proces, hvor man for hver dag

der går ser bevidstheden blive til i sådan et lille væsen, endnu er den del kun som en skygge og alligevel kan man se forandringen fra dag til dag – ja det er virkelig fantastisk!

Vi har snakket om, at det kunne være spændende at komme ned til jer sammen med

[s. 4]

-4-

Jane og Karen og se Hennings stykke "Land og by". Vi tager selv mad med, så du ikke skal tænke på det.

Jeg ved at Eva m.m. er hos jer i dag, hun ringede til mig i går for at fortælle det, så hun har sikkert viderebragt mine hilsner! Jane har skrevet en del til mig om det nye blad – det er mægtigt spændende – selv føler jeg mig måske så opslugt af det med barnet, at jeg ikke rigtigt er gået i gang med at tænke konstruktivt derpå – men det kommer nok, depression og passivitet fra graviditeten er nu helt forsvundet og jeg har fået min gamle energi tilbage.

Min mor og Gustav var i Kino Valde i tirsdags for at se "Skarpretteren" – Anton ville gerne se den igen og min mor havde læst Janes anmeldelse og ville se filmen

[s. 5]

-5-

Nu hun var i Kbh – hun bor i Jylland (Vendsyssel), hvor man ikke har skygge af chance for at se den slags. Hun var meget optaget af filmen så vi sludrede igen Skarpretter en hel aften.

Kommer I ikke til Kbh., når udstillingen skal tages ned? Det kunne være hyggeligt at ses hos os.

Vi vil meget gerne have en kopi af musikstykket begejstring. Gustav kan spille det på sin blokfløjte.

Mange kærlige hilsner til jer alle fem

Fra

Lone

Også hilsen fra Gustav – (der er en god hushjælp – det eneste han ikke kan deltage i er amningen!)

W/6.73.

Kære Ursula!

Tak for dit gode brev. Det var lidt sent, du fik besked om min nedkomst - jeg havde ellers et kort med på hospitalet, som var tilsendt dig, når fødslen var overstået, men så blev det jo kejsersnit, og jeg var mere træt end efter en normal fødsel, så det blev ikke rigtig til noget med at få skrevet, desuden mente jeg også at du måtte have fået besked via Jane, Karen eller Kari.

Nå, nu er det lykkeligt overstået, og jeg kom hjem den 20. marts med den dybtgående lille drang-~~fulde~~ bedste oplevelse i mit liv, da vi var kam ind i hjertet sammen med

- 2 -

det øjeblik, da jeg fik ham lagt i armene første gang, - en lille time efter operationen!

hordan han ser ud? I begyndelsen lignede han mest mig med en mellemholdt mund med nedadløjede mundvige, siden er han mere og mere begyndt at ligne barnetilledet af sin far! Han vejede 3600 g - en stor unge for mig - 54 cm lang. Han har et flot langstrakt kranium dækket af rødt hår, klare blå øjne, en fin lille næse, en ret alvorlig, yndende underlæbe, selvom han er stor og han fin og spinkel: trækker ikke baby-blød og rund, men det kommer måske siden! All: all synes hans far og mor naturligvis, at han er et pragtbeskræft, - og jeg tror faktisk, at han må være det man kaldet et nemt barn, han spiser meget, sover godt og græder sjældent og han kan ligge i linen og se på stoffet med de

- 3 -

røde klameter, hans mugge i fort med alle en
uro des kængel ovenover. Ja, han begyndte
faktisk at se 14 dage for siden, men det
skyldes vist, at han er lidt for sent født.

Kære Ursula, det hele er faktisk ^{lige} så skørt med
siden at være, som du og Eva har
forudsagt! - Jeg var nok lidt skeptisk,
har aldrig leget med dukker eller interesseret mig
særligt for "kvindesystemet" - men dette er jo
væsentlig noget helt andet, det at have det i sin
proces, hvor man for hver dag ser gæst ved beridelse:
huden blive til i sort sort et lille barn, endnu et
den der kun som en skygge og alligevel kan man
se forandringen fra dag til dag - ja det er
virkelig fantastisk!

Vi har ønsket om, at det kunne være spændende
at komme ned til jer sammen med

- 4 -

Jane og Haren og se Hennings stykker "lynd og
by". Vi tager selv mad med. Så du ikke
skal tænke på det.

Jeg ved, at Lora m.m. vil hos jer i dag, hun
ringede til mig: gåt for at fortælle det, så
hun har sikkert sendt noget mine billeder!
Jane har skrevet en del til mig om det nye bilad-
det, er meget spændende. Selv føler jeg mig
måske en smule af det med barmen, at jeg
ikke rigtig er oppe igang med at tænke
konstruktivt derpå - men det kommer nok
depression og passivitet fra graviditeten er
nu helt forsvundet og jeg har fået min gamle
energi tilbage.

Min mor og Onkel var i Kirs Valde i
ihrdags for at se "Skarprekkeren" - Onkel
ville gerne se den igen og min mor havde
læst Jans anmeldelse og ville se filmen.

- 5 -

nu hun var i København - hun var i Jylland (Vendyssel),
hvor man ikke var sluppet af chance for at se
den slags. Hun var meget optaget af filmen,
så vi besluttede igen Skarprøbet en hel aften.

Kommer I ikke til København, når udstillingen skal
tages ned? Det kunne være hyggeligt at ses
hos os.

Vi vil meget gerne have en kopi af musikstykket
beholdt. Deres kan spille det på
sine klaver.

Mange kære hilsener til jer alle
fra
hans

og fra hende fra
Borgholm - (det er en god musikalsk -
det eneste hun ikke kan deltage i: er anmøderne!)